GLUMAC, LIK , ULOGA : RAD NA PREDSTAVI „DNEVNIK SOLERICE“

Subotić, Lucija

Master's thesis / Diplomski rad

2021

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Academy of Arts and Culture in Osijek / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku**

Permanent link / Trajna poveznica: https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:251:630838

Rights / Prava: In copyright / Zaštićeno autorskim pravom.

Download date / Datum preuzimanja: **2024-03-29**

AKADEMIJA ZA UMJETNOST I KULTURU U OSIJEKU

THE ACADEMY OF ARTS AND CULTURE IN OSIJEK

Repository / Repozitorij:

Repository of the Academy of Arts and Culture in Osijek

zir.nsk.hr

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU

dabar

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJI

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU
AKADEMIJA ZA UMJETNOST I KULTURU
ODSJEK ZA KAZALIŠNU UMJETNOST
DIPLOMSKI STUDIJ KAZALIŠNE UMJETNOSTI
SMJER: GLUMA I LUTKARSTVO

LUCIJA SUBOTIĆ

GLUMAC, LIK , ULOGA : RAD NA PREDSTAVI „DNEVNIK SOLERICE“

DIPLOMSKI RAD

Mentor:
red. prof. dr. art. Robert Raponja
Sumentorica:
doc. art. Katica Šubarić

Osijek, 2021.

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU

AKADEMIJA ZA UMJETNOST I KULTURU U OSIJEKU

IZJAVA O AKADEMSKOJ ČESTITOSTI

kojom ja_____ potvrđujem da je moj _____rad

diplomski/završni

pod naslovom _____

_____

te mentorstvom _____

rezultat isključivo mojega vlastitog rada, da se temelji na mojim istraživanjima i oslanja na objavljenu literaturu kao što to pokazuju korištene bilješke i bibliografija. Izjavljujem da niti jedan dio diplomskog rada nije napisan na nedopušten način, odnosno da nije prepisan iz necitiranog rada, pa tako ne krši ničija autorska prava. Također izjavljujem da nijedan dio ovoga završnog/diplomskog rada nije iskorišten za bilo koji drugi rad pri bilo kojoj drugoj visokoškolskoj, znanstvenoj ili radnoj ustanove.

U Osijeku, _____

Potpis

_____

SADRŽAJ:

1. UVOD 1

2. DNEVNIK SOLERICE 2

2.1. O AUTORICI 2

2.2. O ROMANU 2

2.3. AUTORSKI TIM 4

3. RAD NA PREDSTAVI DNEVNIK SOLERICE 5

3.1. ČITANJE ROMANA, DRAMATURŠKA OBRADA 5

3.2. USPOSTAVLJANJE MODELA IGRE 6

3.3. SCENOGRAFIJA, KOSTIMOGRAFIJA, REKVIZITI 8

3.4. GLAZBA I SVJETLO 11

4. GLUMAC – LIK – ULOGA 12

4.1. RAD NA TEKSTU 12

4.2. RAD NA ULOZI 16

4.2.1. Lik 16

4.2.2. Unutarnja sredstva 17

4.2.3. Vanjska sredstva 18

5. ZAKLJUČAK 22

6. SAŽETAK 23

7. SUMMARY 24

8. DODACI 25

9. POPIS LITERATURE I IZVORA 26

10. ŽIVOTOPIS 27

1. UVOD

Smisao komada uprizorenoga na pozornici njegov je duh; njegova je atmosfera njegova duša; a sve što se u njemu vidi ili čuje, to je njegovo tijelo.[1]

Mihail Čehov

Individuacija je proces integriranja svih dijelova svoje svijesti i podsvijesti u jednu cjelinu. Podrazumijeva građenje svoje ličnosti, kako je to objasnio tvorac ovoga pojma Carl Gustav Jung. *Individuacija znači postati pojedinačno biće, ukoliko pod individualnošću podrazumijevamo našu najintimniju, krajnju i neusporedivu jedinstvenost, postati svoja Vlastitost (Selbst). Zbog toga bi se individuacija mogla prevesti kao «samoostvarenje» ili kao «samoispunjenje».*[2] Kroz proces individuacije biće dolazi do svoje individue. Individua bića ne tiče se samo pojedinca, nego i grupe u kojoj se kreće i koju nadopunjuje. Tijekom proučavanja uloge, glumac treba istraživati individuu, posvetiti joj se, pronaći razloge ponašanja i opravdati iste. Individualnost lica na sceni treba pomno utkati i uskladiti sa ostalim licima u zadanim okolnostima. *Samospoznaja bića u novim okolnostima podrazumijeva procese prilagođavanja, transformacije, a vodi k transparentnosti umjetničke osobnosti, koja se ne ustručava javno prikazati i najsloženije trenutke unutarnje i vanjske preobrazbe uvjetovane željom za opstankom i afirmacijom temeljnih ljudskih vrijednosti.*[3] Kroz proces rada na ulozi, glumac brani vrijednosti lica kojeg utjelovljuje, a ujedno razvija svoj umjetnički izraz. Ovaj diplomski rad bavi se procesom individuacije mlade žene u odnosu na brojna životna pitanja koja se tiču njezine duboke intime. Također bavi se pitanjima njezine autentičnosti naspram svijeta u kojemu živi i ljudi s kojima se susreće. Tijekom procesa stvaranja predstave istraživali smo kvalitete njezinog bića, proučavanli njezine unutarnje konflikte i igrali se s neposrednošću glumice u izražavanju istih. Diplomska je predstava nastala pod mentorstvom red. prof. dr. art. Roberta Raponje i sumentorice doc. art. Katice Šubarić u suradnji sa studentima treće godine preddiplomskog studija glume i lutkarstva, studentom prve godine diplomskog studija glume Marijinom Kuzmičićem, asistenticom Mateom Bublić i glumicom virovitičkog kazališta Blankom Bart.

[1] Suzana Nikolić; Mihail Čehov, *Glumcu o tehnici glume*, Hrvatski centar ITI – UNESCO, Zagreb, 2004., str. 94.
[2] https://hr.wikipedia.org/wiki/Individuacija, ožujak 2021.
[3] Robert Raponja; *Pisma studentima*, Biblioteka ars academica, Akademija za umjetnost i kulturu, Osijek, 2018., str. 132.

2. DNEVNIK SOLERICE

Predstava *Dnevnik solerice* nastala je prema istoimenom romanu hrvatske autorice Jasmine Rodić kojeg je izdala nakladnička kuća Ljevak 2012. godine. Premijerno je izvedena 9. travnja 2021. godine u Gradskom kazalištu Požega pod redateljskom palicom Roberta Raponje. *Dnevnik solerice* ujedno je i diplomski ispit studentice Lucije Subotić na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku nastao pod mentorstvom red. prof. dr. art. Roberta Raponje i sumentorice doc. art. Katice Šubarić. Budući da se radi o romanu, za potrebe praktičnog dijela diplomskog ispita, odnosno predstave, roman je dramatizirala izv. prof. art. Marijana Nola.

2.1. O autorici

Jasmina Rodić rođena je 17. svibnja 1977. godine u Zagrebu. Diplomirala je na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U 24. se godini počela baviti novinarstvom. Radila je u redakciji časopisa *Cosmopolitan*, kao urednica lifestylea i autorica kolumni čije su teme zgode iz života solerice, na temelju kojih je nastao *Dnevnik solerice*. Posljednjih nekoliko godina piše za časopis *Elle* i radi kao urednica za *Gloriju IN*.

2.2. O romanu

Dnevnik solerice priča je suvremene mlade novinarke koja žudi za idealnim ljubavnim odnosom. Autorica, ujedno i naslovna junakinja ovog romana, iskreno i neposredno progovara o svojim nemirima i traganjima. Jasmina svoje najintimnije sumnje i nezaboravne trenutke povjerava prijatelju iz djetinjstva Toniju, najboljim prijateljicama Danijeli i Marijani te lektorici Frau jer o svojim osobnim iskustvima piše kolumne za časopis u čijoj redakciji radi. Svoju urbanu priču ispisuje na različitim stranama svijeta, s najrazličitijim ljudima i u vječnoj potrazi za potencijalnim ljubavima.

Aludirajući na modne kolekcije autorica je roman podijelila na ukupno četiri „kolekcije“ jesen/zima i proljeće/ljeto koje se međusobno isprepliću. U ovoj svojevrsnoj autobiografiji Jasmina piše o svojim ostvarenim, ali i onim neispunjenim ljubavnim odnosima. Prvi muškarac o kojemu piše šarmantni je beogradski redatelj Vuk koji joj nakon kratke avanture prestaje ulijevati nadu da je pravi. Jasmina zatim upoznaje pariškog diplomata Eliotta koji ju odbija zato što je oženjen. Jedan od muškaraca koji se pojavljuje u Jasmininom životu je i prodavač pilića zvani Pilićar koji je dugo skupljao hrabrosti da ju pozove na kavu. Vjerujući da se nalazi u nekoj tmurnoj i depresivnoj životnoj etapi, Jasmina s kolegom Čukom odlazi u kafić Limb u kojemu upoznaje sljedećeg muškarca glumca Frana. Avantura s Franom ne potraje dugo jer se ispostavi da je Fran sve suprotno od onoga što je ikada zamišljala i tražila u muškarcu. Svaki od

muškaraca koji se pojavi u Jasmininom životu u njoj izazove bujicu osjećaja. Iako svjesna njihovi mana uvijek se nada da je taj, novi muškarac ostvarenje iz snova. Osim borbe za pronalaskom idealnog partnera Jasmina vodi i borbu s posljednjim ispitom na Pravnom fakultetu. Za razliku od ljubavnih, fakultetsku borbu uspješno izvojeva. Učestalo se suočava sa suptilnim pritiscima okoline da se mora konačno skrasiti. Svoju potragu neumorno nastavlja iako svaki puta bude iznova razočarana. Analizirajući samu sebe primjećuje da još nije spremna pustiti svoju mladenačku slobodu u nepovrat. Konstatira kako još uvijek nije doživjela prijelomni životni trenutak u kojemu kroči iz nezrelih u zrele godine. Pomalo obeshrabrena činjenicom da je i dalje solerica, slučajno upoznaje Aleksu s kojim doživljava ostvarenje svojih snova. Taj susret u njoj potakne maštanje o zajedničkoj budućnosti. Potpuno predana i zaljubljena, opravdava njegovu ovisnost o marihuani i prijateljevanje s ljudima iste strasti. Tijekom jedne burne svađe prekida s Aleksom zbog njegove ovisnosti i pojavljivanja misteriozne Ane u njegovom životu. Nakon prekida Jasmina proživljava turbulentno razdoblje u kojemu se nada njegovom pozivu, ali umjesto toga javlja se strah od samoće praćen napadajima panike. Utučena bolom koji osjeća i spoznajom da je istinski voljela traži stručnu pomoć. Svoje rane zalječuje u Ogulinu, mjestu kojemu se uvijek rado vraća još od djetinjstva kada je praznike provodila kod bake i djeda. Na koncu joj se javlja takozvani Crtač, zbog kojega odluči iznova okušati sreću u ljubavi. Osim spomenutih likova, koji se pojavljuju i u predstavi *Dnevnik solerice*, Jasmina u ovom urbanom romanu opisuje ljubavne brodolome s brojim drugim muškarcima.

Cijela situacija, toliko poznata, podsjetila me na scenu iz dokumentarca „Ta divna stvorenja". Upisala sam naziv filma u Youtube i dodala „monkey and snake scene". Ugodan glas TV spikera govori: „Majmun pojede sve gmizavo što nađe ispod kamena, a ako naiđe na zmiju jajožderku, onesvijestit će se. Vjerovali ili ne, kad dođe k sebi, opet će pogledati pod isti kamen i opet će se onesvijestiti. Kao klinki mi nije bilo jasno zašto majmun ponovno diže kamen kad zna da je ispod njega zmija. „Majmunska posla", prokomentirao je netko ispod klipa na Youtubeu. Na svu sreću, zmija nije otrovna. Ni danas mi nije jasno je li majmun zaboravan, znatiželjan ili samo glup. S druge strane, tko sam ja da mu sudim. Upravo se spremam ponovno dići kamen. Znatiželja je ubila mačku. Na sreću, ne i majmuna.[4]

[4] Jasmina Rodić; *Dnevnik solerice*, Naklada Ljevak, Zagreb, 2012., str. 200.

2.3. Autorski tim

Tekst: Jasmina Rodić

Dramatizacija: Marijana Nola

Režija: Robert Raponja

Asistentica redatelja: Katica Šubarić

Igraju: Lucija Subotić, Anabela Sulić, Vanja Čiča, Matea Bublić, Marijin Kuzmičić, Davor Tarbuk, Grgur Grgić, Lorenco Tolić, Dominik Karaula, Blanka Bart

Kostimografija i scenografija: Jasmina Pacek

Glazba: Marina Hojsak

Rasvjeta: Goran Krmpotić

Ton i video: Dario Hak

Scenski poslovi: Renato Pok

Garderobijerka: Ljiljana Rodić

Dizajn plakata i knjižice: Marija Matijanić



Slika 1. Dnevnik solerice - plakat predstave

Izvor: Marija Matijanić (9. travanj 2021.)

3. RAD NA PREDSTAVI DNEVNIK SOLERICE

Analiza je sredstvo spoznavanja, a u našoj umjetnosti spoznati znači - osjetiti. Samo istinski proživjevši može se proniknuti u podsvjesne zakutke ljudske prirode uloge i tamo spoznati, to jest, osjetiti ono što se nevidljivo krije u dušama ljudi, nedostupno sluhu, vidu, čak i svijesti.[5]

Konstantin Sergejevič Stanislavski

3.1. Čitanje romana, dramaturška obrada

Prva stavka bila je odabir teksta. Čitajući razne drame, nisam pronalazila niti jednu koja je na mene ostavila dojam da bi postala mojom diplomskom predstavom. Obratila sam se mentoru red. prof. dr. art. Raponji koji je predložio *Dnevnik solerice*. Roman sam pročitala u dahu i bila oduševljena. Dojmio me način na koji autorica prenosi svoja iskustva, ali i količina hrabrosti koja je potrebna da se napiše takva ispovijest najosobnijih iskustava. Budući da je *Dnevnik solerice* roman s mnogo likova na samom početku rada na predstavi bilo je jasno da ću morati pozvati kolege da gostuju u diplomskom ispitu. Složila sam se s profesorom Raponjom da pozovemo studente treće godine preddiplomskog studija glume i lutkarstva; Anabelu Sulić, Dominika Karaulu i Grgura Grgića. Obzirom da se radi o romanu, najopsežnijoj i najsloženijoj književnoj vrsti, na poziv mentora Raponje procesu se pridružila i izv. prof. art. Marijana Nola, koja je roman prilagodila scenskoj izvedbi. Za razliku od romana, u kojemu se autorica dotiče velikog broja drugih tema pored ljubavi, profesorica Nola je dramatizaciju usmjerila na temu ljubavi. Odnosno Jasmininu potragu za stabilnom vezom. Izdvojila je likove Vuka, Eliotta, Pilićara, Frana, Alekse i Crtača kao Jasminine potencijalne ljubavi. Uz njih se u dramatizaciji pojavljuju likovi Urednice, Doktorice, lektorice Frau i prijatelja Danijele i Tonija. Nakon što smo pročitali dramatizaciju, shvatili smo da će zbog broja likova biti neophodno da nam se pridruži još netko od kolega s Akademije. Profesor Raponja i ja smo se složili da bi taj zadatak trebali povjeriti Marijinu Kuzmičiću, studentu prve godine diplomskog studija glume. Prva čitaća proba održana je početkom rujna 2020. godine. Na probi smo razgovarali o tome što se događa kada se čovjek zaljubi, kakve senzacije ta pojava izaziva u ljudskom biću. Morali smo dokučiti što Jasminu pokreće da iznova traga za ljubavlju usprkos brojnim razočaranjima. U narednim čitaćim probama pridružila nam se asistentica redatelja, sumentorica doc. art. Katica Šubarić. Govorili smo o kvalitetama svih lica u dramatizaciji i Jasmininom unutarnjem

[5] Konstantin Sergejevič Stanislavski*; Rad glumca na sebi II, Rad na sebi u stvaralačkom procesu otjelovljenja, Dnevnik učenika,* Cekade, Zagreb, 1991., str. 252.

konfliktu (educiranost – eros). Pojavila su se i razna pitanja; Kako ćemo kreirati Jasminin svijet? Mijenjamo li scenografiju ovisno o gradu u kojemu se nalazimo? Hoćemo li mijenjati kostime svaki puta kada se pojavi novi lik ili samo naznačiti promjene s obzirom da je likova puno? Jedino u što smo bili sigurni je da nam trebaju stol, stolac i prijenosno računalo. Gomilale su se dileme no odlučili smo se ne zamarati njima nego se posvetiti radu na ulogama. Vjerovali smo da ćemo tijekom procesa rada pronaći odgovore na sva pitanja, što se kasnije pokazalo točnim.

3.2. Uspostavljanje modela igre

Prije početka drugog ciklusa proba istraživala sam filmove, glazbu, lokacije, pjesme koje autorica navodi u knjizi.[6,7,8] Mentor, profesor Raponja predložio je da uključimo cijelu generaciju treće godine preddiplomskog studija u diplomsku predstavu te da svakome povjerimo uloge, što sam objeručke prihvatila. Profesor Raponja je također predložio da odmah krenemo postavljati predstavu u prostoru kako bi što prije započeli kreiranje upisanih situacija. Središnji scenografski elementi bili su stol, stolac i prijenosno računalo. Odlučili smo se usredotočiti na glumačke alate kako bi uvjerljivo kreirali likove, situacije i prostore u predstavi. U prostoru igre nametnula se forma kratkih rezova – situacija koje sadrže srž dramskog sukoba bez suvišnih reakcija. Redatelj Raponja predstavu je postavio tako da se isprepliću Jasminini ispovjedni trenuci s pretežno duo scenama. Jasminu vodi njezina neposrednost, znatiželja i stalna potreba da voli i bude voljena. Upravo je to glavni pokretač svih zbivanja. Stoga je bilo neophodno raditi na neposrednosti glumačkog izraza kako u odnosu na partnera, tako i u odnosu s publikom. *Glumac stvara cijeli život ljudske duše u svoj njegovoj dužini na pozornici svaki put kada tumači ulogu. Ta ljudska duša mora biti vidljiva u svim svojim aspektima, fizičkom, moralnom i emocionalnom. Osim toga, mora biti jedinstvena. Ona mora biti duša.*[9] Ispovjedni je teatar posebna forma u kojoj se jasno zrcali glumačka tehnika, a probuđena emocija, odnosno, reakcija publike najveće je dostignuće. Tijekom daljnjeg procesa rada na diplomskoj predstavi ulogu Doktorice prihvatila je glumica Blanka Bart, a ulogu lektorice Frau prihvaća Matea Bublić, asistentica na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Redateljeva zamisao da afirmira žensku solidarnost uspješno je provedena jer se Jasmina iskreno povjerava različitim

[6] https://en.wikipedia.org/wiki/Sex_and_the_City_(film), rujan 2020.
[7] https://www.crfashionbook.com/culture/a25300650/manolo-blahnik-birthday-sex-and-the-city/, rujan 2020.
[8] http://lyricstranslations.com/prevod-poetry/miroslav-antic-sve-boje-sveta, rujan 2020.
[9] Richard Boleslavski, *Gluma, šest prvih lekcija*, Gea, Beograd, 1997., str. 23.

generacijama žena tijekom cijele predstave. One ju savjetuju o životu i ljubavi, svaka iz svog iskustva i pameti. *Žena ženi ne smije biti vuk, već pomoć, poticaj, sigurnost i mirna luka.*[10]

[10] https://zeneinovac.com/povijesno-objasnjenje-zenske-uloge-imposter-sindrom-i-zenska-solidarnost/, veljača 2021.

3.3. Scenografija, kostimografija, rekviziti

Prva ideja koja se nametnula kao scenografsko rješenje bila je modna pista s obzirom na to da naslovno lice predstave vodi karijeru novinarke u lifestyle časopisu. U početku smo koristili stol, stolac i prijenosno računalo kao središnje scenografske elemente. Tijekom procesa rada na predstavi dogovorena je suradnja s Gradskim kazalištem Požega koje je ujedno i nastavna baza Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku. Budući da će predstava doživjeti premijeru upravo u Požeškom kazalištu počeli smo promišljati o tome kako ćemo postaviti predstavu na sceni kazališta. Na poziv redatelja Raponje, scenografiju i kostime osmislila je i prilagodila izv. prof. dr. art. Jasmina Pacek. Profesorica Pacek, kako bi dočarala modnu pistu, postavila je tri bijele linoleumske vrpce na tamni kazališni pod te projekciju na veliko platno u dubini scene. Ostali scenografski elementi bili su bijeli i sivi stolci, dva manja bijela stola i taburei, jedan bijeli i jedan sivi. Stolovi su imali višestruku funkciju. Pomakom stolova na sceni naznačena je promjena prostora zbivanja radnje. Imaju nekoliko različitih funkcija, primjerice; naznačuju Jasminin uredski stol, vikendicu, pariš̌ku knjižaru, prostor domjenka i kafića Limb, Drvo Javorovo, a u sceni odlaska u New York služe kao avion. Redatelj Raponja je pozicijom scenografskih elemenata naznačio i fizičku razdvojenost likova. Primjerice, u sceni u kojoj Jasmina i Aleksa razgovaraju mobitelom preko videopoziva stolovi su odvojeni kako bi bila jasna fizička razdvojenost likova. Projekcije, koje je kreirala izv. prof. art. Marijana Nola, također upotpunjuju prikaz promjene mjesta radnje. Osim toga u službi su mobilnih telefona kako bi publici pružili uvid u Jasmininu virtualnu komunikaciju koja je sastavni i neizbježni dio njenog suvremenog života. Jasminini kostimi su mnogobrojni i svaka se presvlaka odvija na sceni u kojoj uvijek sudjeluju i ostale kolege. Muški i ženski kor konstanto su prisutni na sceni koja podsjećajući na modnu pistu implicira njihovu ulogu modela, a njihovo pojavljivanje često služi u svrhu promjene scenografije i mjesta radnje. Kolege iz ansambla imaju jednake kostime čiji se elementi mijenjaju ovisno o kolekciji, tj. o godišnjem dobu u kojemu se trenutno nalaze. Popis odjevnih komada kora nalazi se u Tablici 3.3. U scenama u kojima prestaju biti kor i postaju likovi, koriste određene odjevne predmete kojima naznačuju promjene lica, primjerice: kolega Kuzmičić u trenutku kada igra pariš̌kog slastičara odijeva bijelu kutu i nosi bijele rukavice. Izuzetak ovom pravilu su Frau i Doktorica koje ne sudjeluju u korskim dijelovima i nemaju presvlake.

Tablica 3.3. Kostimi ansambla iz predstave *Dnevnik solerice*

Muški kor	**Ženski kor**
Neutralni baloneri	Neutralni baloneri
Sakoi	Sakoi
Crne kargo hlače	Crne kargo hlače
Crne majice kratkih rukava	Crne majice bez rukava
Bijele majice dugih rukava	Bijele majice s dugim rukavima
Sive majice s kapuljačom	Sive majice s kapuljačom
Crne čizme	Crne čizme

Jasmina za svaku prigodu ima odgovarajući kostim, stoga su presvlake učestale s naglaskom na modno osviješteno odijevanje. Procesu odabira odjevne kombinacije pristupa sa ozbiljnošću i užitkom. Važno je istaknuti kako Jasmina tijekom cijele predstave nosi sa osobom crni ruksak čime se objedinjuje njezin novinarski, ali i avanturistički duh. Katkad se u predstavi mijenja samo jedan element kostima. Posljednja je Jasminina kostimografska promjena u Ogulinu, kada odijevajući bijelu haljinu postaje Wendy. U Tablici 3.4. nalazi se popis kostima koje nosi.

Tablica 3.4. Popis odjevnih predmeta koje Jasmina nosi u predstavi *Dnevnik solerice*

Jasminina odjeća	**Jasminina obuća**
Lounge wear kostim	Japanke
Crna kožna haljina	Crne kožne čizme
Crvena kožna jakna	Crne salonke
Hello Kitty pidžama	Mokasinke
Duga crna haljina	
Žuti baloner	
Francuska kapa	
Roza kratka bunda	
Zelena kratka bunda	
Karirani sako	
Karirane kratke hlače	
Crna kožna jakna	
Bijela haljina	

Rekviziti u predstavi su mnogobrojni, ali nužni za stvaranje određene atmosfere. Koristi se ono što je neophodno, primjerice: raznobojni kišobrani u Parizu, čaše za šampanjac na domjenku, cipele u Manolo Blahnik muzeju.

3.4. Glazba i svjetlo

Glazbu u predstavi potpisuje prof. glazbene kulture, univ. spec. art. therap. Marina Hojsak. Profesorica Hojsak predložila je na prvom sastanku glazbene podloge koje smo odabrali u dogovoru s mentorom Raponjom. Radi se o matricama već postojećih pjesama čije je trajanje prilagođeno scenama kojima su namijenjene. Neke pjesme je sama autorica upisala u roman, primjerice *Dva zrna grožđa, Singing in the rain, Mito bekrijo*, a ostale su preoblikovane u glazbene podloge za potrebe predstave. Pjesme koje su uvrštene na prijedlog profesorice Hojsak su suvremenog i modernog zvuka. Glavna ljubavna tema matrica je pjesme *Gdje je ljubav sad* [11], u izvedbi Ive Ćurić. Ostale glazbene teme proizašle su iz pjesama čiji su izvođači Dora Vestić [12], Matej Podgorščak [13] i Tomislav Jelić – Kameny[14, 15, 16], koje potpisuje upravo profesorica Hojsak. Glazbu i projekcije tijekom predstave vodio je Dario Hak, oblikovatelj i majstor tona u Gradskom kazalištu Požega.

Redatelj Raponja dizajnom svjetla uspješno je upotpunio urbanu atmosferu kojom odiše predstava. Svjetla je vodio Goran Krmpotić, oblikovatelj i majstor rasvjete u Gradskom kazalištu Požega. Sve svjetlosne promjene i ugođaji postignuti su s opremom koju posjeduje Gradsko kazalište Požega. Jedan set reflektora kontinuirano je osvjetljavao stol i stolac, odnosno središnji dio scene, dok su reflektori pored, prema potrebi, osvjetljavali čitavu scenu. U svakom kutu, s lijeve i desne strane bio je postavljen po jedan LED reflektor. Boje su se mijenjale ovisno o atmosferi. Crveno – ružičasto svjetlo predstavljalo je Jasmininu zaljubljenost, velika ljubavna očekivanja, dok je kontrast tome hladno – plavo svjetlo pratilo trenutke razočarenja isprepletenih sumnjom. Narančasta je boja dočaravala toplu, pozitivnu atmosferu koja simbolizira Jasminino konstantno traganje za novim izazovima. Prigušeno svjetlo, popraćeno efektima dima pojavilo se u Limbu, ali i u trenutku kada Jasmina kao Wendy odluči poletjeti u Nikadzemsku, čime je stvorena intimna atmosfera između glumaca i publike.

[11] https://www.youtube.com/watch?v=CBAaYFsNrpw, veljača 2021.
[12] https://www.youtube.com/watch?v=PvHKox6pb3I, veljača 2021.
[13] https://www.youtube.com/watch?v=BBA9a14KLAo, veljača 2021.
[14] https://www.youtube.com/watch?v=MSgvucT_yTs, veljača 2021.
[15] https://www.youtube.com/watch?v=umYvxiR04x8, veljača 2021.
[16] https://www.youtube.com/watch?v=IGA0RJ9gW10, veljača 2021.

4. GLUMAC – LIK – ULOGA

Glumac u sebi treba poticati potrebu za avanturom, za istraživanjem novih, neotkrivenih prostora čovječnosti, ljepote i smisla.[17]

Robert Raponja

Najveći izazov tijekom rada na diplomskoj predstavi bio mi je kako odigrati ženu dojmljivog i slojevitog karaktera koja ne preže od iskrenosti i neposrednosti. Tijekom studiranja na Akademiji nisam se susrela s ovakvom vrstom izazova – kako se glumac treba postaviti kada je ispred njega lice s kojim privatno dijeli neku podudaranost, a da pri tome bude istinit, neposredan i iskren?

4.1. Rad na tekstu

Jedan od koraka u radu na diplomskom ispitu analiza je samog teksta. Vodeći se naputcima Bore Stjepanovića tekst sam podijelila u odlomke, odnosno događaje, kako je prikazano u tablici ispod.

Tablica 4.1. Događaji (odlomci) teksta *Dnevnik solerice*

	Scene	**Događaji**
1.	Fatalni muškarac – Vuk	Jasmina se priprema za vikend s Vukom. Vuk osvaja Jasminu.
2.	Muke po mobitelu	Jasmina shvaća da je pogriješila u vezi s Vukom, Danijela ju umiruje.
3.	Teorija uspjeha	Frau ispituje Jasminu o Vuku i sumnja u njegove namjere. Jasmina je uvjerena da je otkrila teoriju uspjeha u ljubavi.
4.	Slanje poruke	Jasmina odlučuje poslati poruku Vuku, a Toni joj pomaže.
5.	Pariz – grad mogućnosti	Jasmina se nada novoj ljubavi u Parizu. Jasmina upoznaje Eliotta i nasrće na njega, a on ju odbija.
6.	New York	Jasmina objašnjava Toniju kakvog muškarca traži.

[17] Robert Raponja; *Pisma studentima*, Biblioteka ars academica, Akademija za umjetnost i kulturu, Osijek, 2018., str. 133.

7.	Povratak u realnost	Frau konstatira Jasmininu izbirljivost. Jasmina se suočava sa činjenicom da je i dalje sama.
8.	Limb	Jasmina upoznaje Čukove prijatelje i primijeti Frana.
9.	Fran	Fran se javlja Jasmini i ostvaruju ljubavnu vezu.
10.	Vrijeme za odrastanje	Jasmina shvaća da Fran nije za nju te trajno prekidaju odnos. Frau konstatira da je vrijeme da se Jasmina uozbilji.
11.	Virtualno prijateljstvo	Jasmina upoznaje Aleksu i odluči otići u Beograd.
12.	Smisao je pronađen	Jasmina i Aleksa ostvaruju ljubavnu vezu. Jasmina vjeruje da je pronašla srodnu dušu.
13.	Loš predosjećaj	Jasmina počinje sumnjati u Aleksine namjere i vjernost.
14.	Potpuni stranac – prekid	Jasmina i Aleksa se sukobljavaju i trajno prekidaju odnos.
15.	Nepodnošljiva tuga	Jasmina spoznaje da je iskreno voljela.
16.	Prve tablete za smirenje	Jasmina se suočava s posljedicama prekida.
17.	Oporavak	Jasmina se emocionalno oporavlja u Ogulinu.
18.	Jednom se živi	Jasmina prihvaća Crtačev poziv na kavu unatoč Danijelinom protivljenju.

Nakon podjele teksta na odlomke i utvrđivanje događaja, napravila sam podjelu odlomaka na komadiće. Boro Stjepanović istaknuo je važnost imenovanja komadića glagolskim imenicama. Tako sam postupila u daljnjoj analizi koja je prikazana u Tablici 4.2. *Analiza je povezivanje otkrivenih činjenica i stvaranje novih. Analiza omogućava da izgradimo u mašti i uobrazilji preciznu radnju u situaciji i okolnostima i da tako pripremljeni krenemo na scenu, najprije u lake i neobavezne improvizacije, a potom u realizaciju kompletnog zadatka.*[18]

[18] Boro Stjepanović; *Gluma I – III, Rad na sebi, Radnja, Igra,* IVPE, Cetinje, 2014., str. 326.

Tablica 4.2. Odlomci i komadići teksta *Dnevnik solerice*

	Scene	**Odlomci**	**Komadići**
1.	Fatalni muškarac - Vuk	Pripremanje	Upoznavanje Oklijevanje Pridobivanje
2.	Muke po mobitelu	Shvaćanje	Bodrenje Iščekivanje
3.	Teorija uspjeha	Ispitivanje	Sumnjanje Uvjeravanje
4.	Slanje poruke	Odlučivanje	Suočavanje Pomaganje
5.	Pariz – grad mogućnosti	Upoznavanje	Traženje Zavođenje Odbijanje
6.	New York	Objašnjavanje	Nadanje Ohrabrivanje
7.	Povratak u realnost	Suočavanje	Konstatiranje Čuđenje
8.	Limb	Upoznavanje	Uklapanje
9.	Fran	Ostvarivanje	Odmjeravanje Prepuštanje
10.	Vrijeme za odrastanje	Prekidanje	Propitkivanje Shvaćanje
11.	Virtualno prijateljstvo	Odlučivanje	Upoznavanje Zavođenje Zbližavanje
12.	Smisao je pronađen	Ostvarivanje	Prepuštanje Zabavljanje
13.	Loš predosjećaj	Sumnjanje	Propitkivanje Strahovanje
14.	Potpuni stranac – prekid	Sukobljavanje	Suočavanje
15.	Nepodnošljiva tuga	Spoznavanje	
16.	Prve tablete za smirenje	Suočavanje	Tješenje

17.	Oporavak	Oporavljanje	Prihvaćanje Mirenje
18.	Jednom se živi	Pristajanje	Prepuštanje

U konačnom igranju, komadiće sam ostavila po strani i vodila sam se glavnim događajima. *Kraće govoreći, velike odlomke, dobro prorađene, lako usvajaju glumci. Takvi odlomci, raspoređeni u cijelom komadu, obavljaju za nas ulogu plovnog puta; on nam pokazuje pravi put i provodi nas između opasnih plićaka i sprudova kroz složena vlakna komada, među kojima je lako zalutati.* [19]

[19] Konstantin Sergejevič Stanislavski; *Rad glumca na sebi I, Rad na sebi u stvaralačkom procesu proživljavanja, Dnevnik učenika,* Cekade, Zagreb, 1989., str. 144.

4.2. Rad na ulozi

Radu na ulozi prethodila je analiza teksta, kao i proučavanje tvrdnji i podataka koje je autorica upisala. Detaljno sam analizirala spomenute filmove, autore, pjesme i specifičnosti gradova kako bih pouzdano znala o čemu govorim u određenom trenutku. Na samome početku bilo je jasno da se radi o vrlo aktivnoj, mladoj ženi koja je svjesna svoje inteligencije i duhovitosti koristeći ih nerijetko u svrhu tražnja pravog muškaraca. U svojim je pisanjima naglašavala kako je radoznala jedinica svojih roditelja koja je sa dvadeset i četiri godine karijeru pravnice odlučila zamijeniti novinarskom. Svako toliko ironizira uvriježene stereotipe, mentalitet ili svjetonazore na prepoznatljivi, šarmantan način. Mentor mi je zadao zadatak određivanja osnovne i protivne radnje te osnovnog zadatka lica. Još na čitaćim probama složili smo se da je unutarnji konflikt educiranosti, pristojnosti i erotskog uzbuđenja vrlo očigledan. Osnovna je radnja ostvarenje ljubavi, protivna zadovoljavanje strasti i požude, dok je osnovni zadatak ostvarenje stabilne ljubavne veze. Temelj u radu na ulozi bila je glumačka tehnika. *Učenje glume zapravo je usavršavanje tehnike. Tko ne uči tehniku, taj ne unapređuje svoju glumačku komunikaciju, a tko ne komunicira - ili nije naučio nikakvu ili je naučio lošu tehniku.*[20]

4.2.1. Lik

Na početku sam proučavala autoricu romana. Uz roman i dramatizaciju, iščitavala sam Jasminine objavljenje članke i intervjue koji su dostupni na internetskim stranicama modnih časopisa i portala za koje je pisala. U nekolicini tih članaka provukla se poneka priča upisana u *Dnevnik solerice*, što je očekivano jer je roman nastao iz ranije objavljenjih kolumni. Zaokupirao me njezin način promišljanja i priče koje obrađuje kao novinarka. Raznovrsne teme kojih se dotiče povezane su s romanom, a nerijetko se bavi i aktualnim društvenim temama ispisujući svoje viđenje britko i domišljato. Čitajući njezine radove, zaključujem da Jasmina izrazito otvoreno progovara o svim temama koje probude njezino zanimanje, ne suprežući se od duhovite interpretacije istih. Jasmina se i kroz *Dnevnik solerice* nametnula kao čvrsta indivua koja bez okolišanja progovara o svemu što ju intrigira. U uvodu sam se dotaknula pojma individuacije koji se jasno odražava na Jasmininom primjeru. Tvorac pojma individuacije, Carl Gustav Jung u svom predavanju *Životna prekretnica* [21] objašnjava da je to proces rasta i razvoja čovjekove ličnosti koji se odvija postepeno kroz mnogobrojna iskustva satkanih od niza ciklusa,

[20] Boro Stjepanović; *Gluma I – III, Rad na sebi, Radnja, Igra*, IVPE, Cetinje, 2014., str. 420.
[21] https://nova-akropola.com/filozofija-i-psihologija/psihologija/c-g-jung-zivotna-prekretnica/, ožujak 2021.

tj. problema tijekom odrastanja i sazrijevanja, a koji imaju za cilj potpuno ostvarenje zrelosti i cjelovitosti u psihičkom i duhovnom smislu.

4.2.2. Unutarnja sredstva

Veliki energetski angažman i usmjerenost konstantno su neophodni u procesu rada, a posebno kada je centralno lice komada vaše. Kao što sam navela, u početku me brinula sličnost između Jasmine i mene, ali sam kroz proces proba potpuno zaboravila na to. *"Glumac se mora baviti obogaćivanjem svoga općeg znanja i posebnog znanja o vrstama i karakteristikama uloga te o sredstvima neophodnim da se te uloge odigraju."*[22] Pažnju sam usmjerila na ono što je ispred mene, koji je događaj na sceni, što je karakteristično za Jasminu i koja sredstva mogu iskoristiti u kreiranju uloge. Kako su probe tekle, tako sam počela uviđati da je Jasminin unutarnji život daleko raspršeniji nego što sam na početku pretpostavljala. To se potvrdilo i mentorovim zadatkom imitacije u svrhu pronalaska unutarnjeg života bića. Dogovorili smo nekoliko osoba iz javnog života čija se energija, mimika, gesta i specifičnost njihove pojave poklapala s onime što smo tražili u Jasmini. Svaka od tih osoba ima nešto upečatljivo u svom habitusu. Moj zadatak je bio odraziti te karakteristike na Jasminu. Većina njih ima prepoznatljiv govor, ali se time nisam bavila, već sam pažnju usmjerila na nukleus bića. Na idućoj probi, uočili smo da je upečatljiva energetska jačina i njezina manifestacija ono što tražimo u Jasmini. Upravo su te karakteristike neophodne u kreaciji Jasmine, a prepoznali smo ih u svakoj imitaciji. Na probama mi se nerijetko događalo da se usmjerim isključivo na tekst i zapravo ne vidim i ne čujem partnera koji je ispred mene. Kada sam posložila govornu radnju i kada je cijela predstava prošla kroz mene, počela sam uistinu reagirati, čuti i vidjeti osobu ispred sebe. Tada se počela događati neposrednost i istinitost na sceni. Spoznala sam da je Jasminino ključno htijenje iskreno voljeti i biti voljena. Upravo je to izvor opetovane volje – potrage za onim tko će joj uzvratiti isto. Kada se sve posložilo, Jasmina je onda u potpunosti zaživjela. *Naša umjetnost postiže iste takve rezultate i zahtijeva da glumac koji je propatio i proplakao ulogu kod kuće i na probama, prvo suzbije suvišno uzbuđenje koje mu samo smeta i dođe na scenu da jasno, uvjerljivo, iscrpno, shvatljivo i lijepo ispriča gledateljima svojim vlastitim osjećanjima o proživljenom. Tada se gledatelj uzbuđuje više od glumca, a glumac štedi svoje snage da bi ih usmjerio onamo gdje su mu najpotrebnije, da bi izrazio "život ljudskog duha".*[23]

[22] Boro Stjepanović; *Gluma I – III, Rad na sebi, Radnja, Igra*, IVPE, Cetinje, 2014., str. 68.
[23] Konstantin Sergejevič Stanislavski; *Rad glumca na sebi II, Rad na sebi u stvaralačkom procesu otjelovljenja, Dnevnik učenika,* Cekade, Zagreb, 1991., str. 165.

4.2.3. Vanjska sredstva

Govornim figurama (intenzitet, glasnoća, tempo, ritam, boja), služila sam se za vrijeme učenja teksta, na čitaćim probama i onima u prostoru. Upotrijebila sam i glasovne konstante (kontrast, usporedbu, gradaciju, degradaciju), koje sam posebno osvijestila u završnom procesu rada. Uzevši u obzir količinu govornih dijelova koje Jasmina ima, izrazitu sam pažnju usmjerila na govor i glas. *Tjelesna aktivnost govor je cijelog tijela, govorna aktivnost je govor cijelog tijela, dišemo cijelim tijelom, nogama, rukama, stopalima, iako respiratorni sustav ima vodeću ulogu, pjevamo cijelim tijelom, a ne samo glasnicama.Volimo cijelim tijelom, a ne samo reproduktivnim organima.*[24] Dakle, vanjska su povezana s unutarnjim sredstvima i neprekidno se nadopunjuju kreirajući cjelinu. U odabiranju sredstava pokreta bila sam vođena upisanim referencama na modu, modnu industriju i svjesna činjenice da se radi o novinarki lifestyle časopisa. Jasmina veliku pozornost pridaje odijevanju primjerenom prigodi, gradu i situaciji u kojoj se nalazi, asocirajući na Carrie Bradshaw, protagonisticu filma *Seks i grad.* Pokrete odlikuju ženstvenost, zavodljivost, brzina, spretnost i okretnost. Primjerice, u scenama gdje se Jasmina presvlači na sceni, sudjeluju i ostale kolege iz ansambla nadovezavši se na modni kontekst priče kao kreatori, stilisti, a u ostalim promjenama kao modeli. Tijelo sam držala uspravno, otvorenog prsnog koša prema publici. Suprotno tome, potpuno drugačije kvalitete pokreta pojavljuju se u trenucima prekida s Aleksom i u scenama nakon toga. Pokreti su bili stilizirani, proizlazili su iz kontrakcija u središtu tijela, ruke su prekrivale glavu i otvorenost tijela zamijenjena je skrušenim sjedećim položajem. Posljednja značajna tjelesna promjena dogodila se u sceni Wendy i Petra Pana što je zahtijevalo lakoću kretanja. Postupno otvaranje prema potencijalnoj ljubavi, odrazilo se i na tjelesno otvaranje na samom kraj predstave. Završne rečenice: *Nema veze, jednom se živi. Uostalom, jedna kava me ne može ubiti, zar ne? Hej, Nikadzemska, čuvaj se! Wendy je opet spremna poletjeti! I poletjela je.*[25], nastojala sam prenijeti potpuno iskreno govoreći u svoje ime u cjelosti otvorena prema publici.

[24] Robert Raponja; *Pisma studentima*, Biblioteka ars academica, Akademija za umjetnost i kulturu, Osijek, 2018., str. 82.
[25] Marijana Nola; Jasmina Rodić, *Dnevnik solerice,* dramatizacija, str. 53.



Slika 2. Spremanje za vikend s Vukom.

Izvor: Robert Demo (9.travanj 2021.)



Slika 3. Jasmina i Fran.

Izvor: Robert Demo (9. travanj 2021.)



Slika 4. Jasmina naslućuje romansu s Eliottom.

Izvor: Sanja Pok (9. travanj 2021.)



Slika 5. Ostvarena ljubavna veza s Aleksom.

Izvor: Robert Demo (9. travanj 2021.)



Slika 6. Jasmina spoznaje da je iskreno voljela.

Izvor: Robert Demo (9. travanj 2021.)



Slika 7. Suočavanje s posljedicama prekida.

Izvor: Sanja Pok (9. travanj 2021.)

5. ZAKLJUČAK

"Glumac mora biti pažljiv ne samo na pozornici nego i u životu. On se mora usredsrediti cijelim svojim bićem na ono što ga privlači. On mora promatrati ne kao rastreseni građanin, nego prodirući u dubinu onoga što promatra."[26]

Konstantin Sergejevič Stanislavski

Radeći na predstavi *Dnevnik solerice,* koja je ujedno moj diplomski ispit, dobila sam priliku iznova proniknuti u nepregledne obzore glume. Ovaj proces je za mene bio jezgrovit i prepun izazova koji su me nadogradili kao glumicu, ali i kao osobu. Smatram da sam u ovom procesu sazrela na neki novi način, kao što sam tijekom pet godina studiranja odrastala iz godine u godinu, odnosno iz procesa u proces. Ovdje sam imala priliku iskustiti što znači rad na centralnom licu komada; kako neposredno, iskreno, energetski angažirano i uzbudljivo prenijeti proživljeno na publiku. Susrela sam se prvi puta s licem koje mi je privatno vrlo slično, a opet nevjerojatno različito. Takav je zadatak za mene iznimno važan te smatram da mi je donio vrijedne spoznaje kojih sam se dotaknula pišući ovaj rad. Jasmina Rodić, kao autor, ali i lice komada možda na prvi pogled djeluje zaneseno i naivno, ali zapravo ima toliko slojeva u sebi koje vrlo pitko, elegantno uz inteligentan humor prenosi na čitatelja. Uvidjela sam da je poveznica između glumca i autora lik, a kada glumac stvori ulogu, ona postaje sredstvo komunikacije glumca i autora s publikom. Nadam se da sam uspjela prenijeti tu slojevitost publici, a sa svakom probom i izvedbom, kao glumica, otkrivala sam njezine nove dubine. Rad na ovoj predstavi doveo me do zapažanja da glumac svakim novim zadatkom prolazi određenu vrstu individuacije uz glumačku invenciju zajedno s licem koje mu je povjereno. Posebno je zadovoljstvo igrati ulogu suvremenika, osobu s istančanom oštrinom promatranja koja je u svemu iskrena i svoja. Jasmina mi je svakim opisom prepustila diktat jednog trenutka, spoj vanjskog svijeta kojega poznajemo svi i onoga što ona najbolje poznaje i prepoznaje – sebe. Na prvoj smo godini Akademije bili priupitani što je za nas gluma i kako bi ju definirali u jednoj rečenici. Vrzmale su mi se razne asocijacije i usporedbe u glavi, ali ih nisam znala sročiti u rečenicu. *Gluma je škola duše*, govorio je Nebojša Glogovac. Usitinu mislim da je tako; škola koja traje do posljednjeg daha.

[26] Konstantin Sergejevič Stanislavski; *Rad glumca na sebi I, Rad na sebi u stvaralačkom procesu proživljavanja, Dnevnik učenika,* Cekade, Zagreb, 1989., str. 120.

6. SAŽETAK

Predstava *Dnevnik solerice,* hrvatske autorice Jasmine Rodić, premijerno je izvedena 9. travnja 2021. godine u Gradskom kazalištu Požega u režiji Roberta Raponje. Ujedno je i praktični dio diplomskog ispita iz glume studentice Lucije Subotić na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, Kazališni odsjek, smjer gluma i lutkarstvo, pod mentorstvom red. prof. art. Roberta Raponje i sumentorstvom doc. art. Katice Šubarić. Dramatizaciju istoimenog romana potpisuje izv. prof. art. Marijana Nola, kostimografiju i scenografiju izv. prof. dr. art. Jasmina Pacek, a glazbu univ. spec. art. therap. Marina Hojsak. Uz Luciju Subotić u predstavi igraju: Anabela Sulić, Blanka Bart, Mateja Bublić, Vanja Čiča, Dominik Karaula, Davor Tarbuk, Grgur Grgić, Lorenco Tolić i Marijin Kuzmičić. U ovom radu Lucija Subotić analizira proces rada na predstavi *Dnevnik solerice* u kojoj tumači lik Jasmine. Na početku rada govori o romanu koji je bio predložak za dramatizaciju po kojoj je nastala predstava. Zatim se dotiče same autorice romana kao i autorskog tima predstave. Analizira sve od prvog čitanja romana, dramaturške obrade, preko uspostavljanja modela igre, govoreći o važnosti kostimografije, scenografije, rekvizite, glazbe i svjetla u cijelom procesu. U nastavku opisuje svoj rad na ulozi, unutarnja i vanjska sredstva kojima se služila otjelotvorujući uloge Jasmine. Ističe da rad na sebi, istinsko proživljavanje i samospoznaja glumca dovode do potpunog scenskog i privatnog oslobođenja. Zatim izvodi zaključak o glumi i radu na predstavi.

Ključne riječi: rad, predstava, uloga, analiza, glumac

7. SUMMARY

The play *Dnevnik solerice*, written by a Croatian author Jasmina Rodić, had its premiere on the 9th April 2021 in the City Theatre Požega staged by Robert Raponja. It was at the same time a practical component of a master thesis in acting made by a student Lucija Subotić at the Academy of Arts and Culture in Osijek, Department of Theatre Arts, mentored by Full Proffesor Robert Raponja, and submentored by Assistant Professor Katica Šubarić. The dramatization of the novel having the same name as the play is attributed to Assistant Professor Marijana Nola, cotume and stage design to Proffesor Jasmina Pacek, and music to University Specialist in Art Therapy Marina Hojsak. Beside Lucija Subotić, there are other actors in the play: Anabela Sulić, Blanka Bart, Mateja Bublić, Vanja Čiča, Dominik Karaula, Davor Tarbuk, Grgur Grgić, Lorenco Tolić and Marijin Kuzmičić. In her master thesis, Lucija Subotić analyses the process of work on the play *Dnevnik solerice*, in which she interpretes the character of Jasmina. The novel, which was the foundation for creating a dramatization of the play, is explained at the beginning of the thesis. Then the thesis touches on the author of the novel and the authoring team of the play. The first reading of the novel, dramatugical interpretation, the establishment of the play, the importance of costume and stage design, props, music and lights are analysed in this thesis. Furthermore, Lucija Subotić explains her creative work on the role, in other words, she analyses the text, her work on the character and extrinsic and intrinsic means, which she user to portray Jasmina. She emphasizes that the work on oneself, actual experience and self- cognition of an actor bring to the full stage and private liberation. In the end she draws a conclusion about acting and working on the play.

Key words: thesis, play, character, analysis, actor

8. DODACI

Popis tablica:

TABLICA 3.3. KOSTIMI ANSAMBLA IZ PREDSTAVE *DNEVNIK SOLERICE* 9

TABLICA 3.4. POPIS ODJEVNIH PREDMETA KOJE JASMINA NOSI U PREDSTAVI *DNEVNIK SOLERICE* 9

TABLICA 4.1. DOGAĐAJI (ODLOMCI) TEKSTA *DNEVNIK SOLERICE* 12

TABLICA 4.2. ODLOMCI I KOMADIĆI TEKSTA *DNEVNIK SOLERICE* 14

Popis slika:

SLIKA 1. DNEVNIK SOLERICE - PLAKAT PREDSTAVE..... 4

SLIKA 2. SPREMANJE ZA VIKEND S VUKOM. 19

SLIKA 3. JASMINA I FRAN. 19

SLIKA 4. JASMINA NASLUĆUJE ROMANSU S ELIOTTOM. 20

SLIKA 5. OSTVARENA LJUBAVNA VEZA S ALEKSOM..... 20

SLIKA 6. JASMINA SPOZNAJE DA JE ISKRENO VOLJELA..... 21

SLIKA 7. SUOČAVANJE S POSLJEDICAMA PREKIDA. 21

9. POPIS LITERATURE I IZVORA

1. Boro Stjepanović; *Gluma I – III, Rad na sebi, Radnja, Igra*, IVPE, Cetinje, 2014.
2. Jasmina Rodić; *Dnevnik solerice*, Naklada Ljevak, Zagreb, 2012.
3. Konstantin Sergejevič Stanislavski; *Rad glumca na sebi I, Rad na sebi u stvaralačkom procesu proživljavanja, Dnevnik učenika*, Cekade, Zagreb, 1989.
4. Konstantin Sergejevič Stanislavski; *Rad glumca na sebi II, Rad na sebi u stvaralačkom procesu otjelotvorenja, Dnevnik učenika*, Cekade, Zagreb, 1991.
5. Richard Boleslavski; *Gluma, šest prvih lekcija*, Gea, Beograd, 1997.
6. Robert Raponja; *Pisma studentima*, Biblioteka ars academica, Akademija za umjetnost i kulturu, Osijek, 2018.
7. Suzana Nikolić; *Mihail Čehov, Glumcu o tehnici glume*, Hrvatski centar ITI – UNESCO, Zagreb, 2004.
8. https://hr.wikipedia.org/wiki/Individuacija, ožujak 2021.
9. https://en.wikipedia.org/wiki/Sex_and_the_City_(film), rujan 2020.
10. https://www.crfashionbook.com/culture/a25300650/manolo-blahnik-birthday-sex-and-the-city/, rujan 2020.
11. http://lyricstranslations.com/prevod-poetry/miroslav-antic-sve-boje-sveta, rujan 2020.
12. https://zeneinovac.com/povijesno-objasnjenje-zenske-uloge-imposter-sindrom-i-zenska-solidarnost/, veljača 2021.
13. https://www.youtube.com/watch?v=CBAaYFsNrpw, veljača 2021.
14. https://www.youtube.com/watch?v=PvHKox6pb3I, veljača 2021.
15. https://www.youtube.com/watch?v=BBA9a14KLAo, veljača 2021.
16. https://www.youtube.com/watch?v=MSgvucT_yTs, veljača 2021.
17. https://www.youtube.com/watch?v=umYvxiR04x8, veljača 2021.
18. https://www.youtube.com/watch?v=IGA0RJ9gW10, veljača 2021.
19. https://nova-akropola.com/filozofija-i-psihologija/psihologija/c-g-jung-zivotna-prekretnica/, ožujak 2021.

10. ŽIVOTOPIS

Lucija Subotić rođena je 23. veljače 1997. godine u Osijeku. Nakon završene Ekonomske i upravne škole u Osijeku, smjer upravni referent, upisuje Umjetničku akademiju u Osijeku, Kazališni odsjek, smjer gluma i lutkarstvo. 2018. godine završava preddiplomski studij i iste godine upisuje diplomski studij glume i lutkarstva na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. U Gradskom kazalištu Virovitica igra u predstavi *Bijela kuga* redatelja Roberta Raponje, a u Gradskom kazalištu Joza Ivakić u Vinkovcima igra Virginiju Woolf u video projekciji predstave *Što žena umije* redateljice Biljane Čakić. Tijekom studiranja sudjelovala je na brojnim domaćim i internacionalnim festivalima. Neki od njih su: *Varaždinske barokne večeri, Festival glumca, BOK fest* u Bjelovaru, *Prvi &TD susreti* u Zagrebu, *Silk Road International Arts Festival* u Narodnoj Republici Kini i brojni drugi. Na Krležinim danima u Osijeku gostovala je s predstavom *Bijela kuga* Gradskog kazališta Virovitica, a na festivalu *NONSTOP EUROPA 2019!* u njemačkom Chemnitzu gostovala je s ispitnom produkcijom *Hedda Gabler* pod mentorstvom doc. art. Anice Tomić. 2019. godine snima kratkometražni film *Poljošice*.